

Główny Sąd Łowiecki
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa
Rep. GSŁ 10/24

ORZECZENIE

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Jakub Zieliński**
Członkowie: **SGSŁ Grzegorz Borkowski**
 SGSŁ Jerzy Solarski /ref./
Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Dominika Rzepeckiego

rozpoznał sprawę obwinionego Kol. [...] syna [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia [...] sygn. akt OSŁ [...], mocą którego uznano obwinionego winnym, tego że:

w dniu [...] jako uczestnik polowania zbiorowego zorganizowanego przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nr [...] Koło Łowieckie [...] w [...], dokonał pozyskania odstrzału zwierzyny płowej gatunku sarna-koza, strzelając do niej w miot, pomimo ogłoszenia na zbiórce myśliwych przez łowczynię Koła zakazu strzału do tego gatunku zwierzyny z uwagi na fakt wykonania planu jej pozyskania, tj. popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt 1, art. 42b ust.1 i lc ustawy z dnia 10.10.1995 r. Prawo łowieckie w zw. z § 17 ust. 8 i § 27 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz, oraz pkt 2 i 18 Zbioru Zasad Etyki i Tradycji Łowieckich i za to:

1. wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą 1 roku zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia;
2. zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 70,00 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

zmienia punkt 1 zaskarżonego orzeczenia w ten sposób, że:

I. uznaje obwinionego [...] za winnego tego, że w dniu [...] r. jako uczestnik polowania zbiorowego zorganizowanego przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nr [...] Koło Łowieckie [...] w [...], dokonał odstrzału zwierzyny płowej gatunku sarna-koza, pomimo ogłoszenia na zbiorce myśliwych przez łowczynię Koła zakazu strzału do tego gatunku zwierzyny uwagi na fakt wykonania planu jej pozyskania, tj. popełnienia przewinienia łowieckiego naruszającego przepis art. 35b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. ustawy - Prawo łowieckie w zw. z § 27 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz oraz pkt 2 i 18 Zbioru Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej i za to, na podstawie art. 35c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo łowieckie, wymierza obwinionemu karę dyscyplinarną zasadniczą sześciu miesięcy zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia;

II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Polski Związek Łowiecki

/-/ Jakub Zieliński
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Jerzy Solarski

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia [...] sygn. akt OSŁ [...], Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] (dalej: „OSŁ”/„Sąd I instancji”), po rozpoznaniu sprawy [...] obwinionego o to, że w dniu [...] jako uczestnik polowania zbiorowego zorganizowanego przez dzierżawcę obwodu łowieckiego nr [...] Koło Łowieckie [...] w [...], dokonał odstrzału zwierzyny płowej gatunku sarna-koza strzelając do niej w mit, pomimo ogłoszenia na zbiorce myśliwych przez łowczynię Koła zakazu strzału do tego gatunku zwierzyny uwagi na fakt wykonania planu jej pozyskania, tj. o czyn z art. 35b ust. 1 pkt 1 i 3, art. 42b ust.1 i 1c ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (aktualnie: Dz. U. z 2023 r., poz. 1081, dalej: „ustawa - Prawo łowieckie”), w zw. z § 17 ust. 8 i § 24 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz (Dz. U. z 2005 r., Nr 61 poz. 548 ze zm., dalej: „rozporządzenie”) oraz pkt 2 i 18 Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej, orzekł następująco:

1. uznał obwinionego [...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia łowieckiego naruszającego przepis art. 35b ust. 1 pkt 1, art. 42b ust.1 i 1c ustawy – Prawo łowieckie w zw. z § 17 ust. 8 i § 27 ust. 1 rozporządzenia oraz pkt 2 i 18 Zbioru Zasad Etyki i Tradycji

Łowieckiej i za to, na podstawie art. 35c ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy - Prawo łowieckie, wymierzył mu karę dyscyplinarną zasadniczą jednego roku zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia;

2. na podstawie § 71 ust. 2 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ (dalej: „Regulamin”), zobowiązał obwinionego [...] do zwrotu kosztów sądowych w kwocie 70,00 zł.

W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że Obwiniony na polowaniu zbiorowym strzelając w miot, dokonał odstrzału sarny-kozy. Tymczasem na zbiórce przed rozpoczęciem polowania przekazano informację, że nie można strzelać do zwierzyny płowej w miot oraz do saren, ponieważ plan został już wykonany. OSŁ ustalił, że dokonany odstrzał kozy nie był „odstrzałem sanitarnym”. Wobec tego Obwiniony dopuścił się czynu opisanego we wniosku oskarżycielskim stanowiącego przewinienie łowieckie z art. 35b ust. 1 pkt 1, art. 42b ust.1 i 1c ustawy - Prawo łowieckie w zw. z § 17 ust. 8 i § 27 ust. 1 rozporządzenia oraz pkt 2 i 18 Zbioru Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej. OSŁ uznał, że Obwiniony, jako wieloletni członek PZŁ i prezes Koła powinien dawać przykład a nadto uczyć tradycji i zasad wykonywania polowania. Tymczasem strzelając sarnę – kozę działał pod wpływem impulsu, a nadto pogwałcił zasady bezpieczeństwa. Tym samym stopień winy jest wysoki. Jako okoliczność łagodzącą OSŁ wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oraz ustabilizowany tryb życia oraz to, że uprzednio Obwiniony nie dopuszczał się naruszeń przepisów prawa łowieckiego. Powyższe zadecydowało o wymierzeniu kary zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia na okres 1 roku. Kara ta czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości a także spełni cele w zakresie prewencji generalnej. Spełni także cel wychowawczy poprzez kształtowanie postawy Obwinionego wobec popełnionego czynu.

W odwołaniu od tego orzeczenia Obwiniony zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na uznaniu, że stan dowodów wskazuje na popełnienie przewinienia łowieckiego, podczas gdy właściwa ocena zeznań świadków oraz wyjaśnień Obwinionego – „złamanie cewki było widoczne, ale nie otwarte” – nie uprawniały Sądu do przypisania winy. Nadto OSŁ naruszył art. 5 § 2 oraz art. 7 K.p.k. „stanowiąc o konieczności eliminacji z opisu czynu przypisanego Obwinionemu, byłemu Prezesowi K.Ł [...] działań, z którymi nie miał nic wspólnego”. Przebieg zdarzenia był odmienny od przedstawionego przez byłą Łowczynię Koła. Natomiast przez prowadzącego polowanie, który zezwolił na zajęcie stanowiska na zwyżce był zapewniony o możliwości oddania strzału w miot. Brak jest jednoznacznych dowodów, że jako uczestnik polowania dokonał pozyskania sarny-kozy strzelając do niej w miot, pomimo ogłoszenia na zbiórce myśliwych przez łowczynię Koła zakazu strzelania do tego gatunku

zwierzyny z uwagi na wykonanie planu, co w kontekście umorzenia postępowania przez Państwową Straż Leśną, zatwierdzonego przez Prokuratora Rejonowego w [...] w sprawie Ds.721.2022, ma istotne znaczenie dla oceny całości sprawy i błędnej oceny przez Sąd I instancji,

2. naruszenie 42b ust.1 i 1c ustawy - Prawo łowieckie poprzez jego zastosowanie, a więc przepisu dotyczącego dokonywania wpisu w książce ewidencji myśliwych na polowaniu, w szczególności, że w sprawie nie mamy do czynienia z tego rodzaju obowiązkiem, ewentualnie, z ostrożności procesowej, zarzucił:

3. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary, nie uwzględniającej wszystkich okoliczności dotyczących osoby Obwinionego, umorzenia postępowania przez Państwową Straż Łowiecką, licznych osiągnięć w środowisku łowieckim, w tym pełnienia funkcji prezesa w Kole, emerytowanego funkcjonariusza Policji, nieuwzględnienia animozji istniejących w Zarządzie Koła pomiędzy Obwinionym a Łowczynią polegających na zgłoszeniu do ORD w [...] zawiadomienia o możliwości popełnienia przez łowczynię przewinienia łowieckiego, pominięciu postawy Obwinionego w toku procesu i woli wyjaśnienia wszystkich okoliczności, co powinno skutkować sięgnięciem po łagodniejsze sankcje w przypadku przyjęcia zawinienia.

Na tych podstawach Obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie od popełnienia zarzucanego czynu, ewentualnie – o uchylenie orzeczenia i zwrot sprawy OSŁ celem usunięcia błędów we wnioskowaniu o dowodach będących podstawą skazania, lub o zmianę skarżonego orzeczenia i wymierzenie kary nagany.

W obszernym uzasadnieniu zarzuty odwołania zostały rozwinięte.

Obecny na rozprawie przed Głównym Sądem Łowieckim Główny Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o utrzymanie zaskarżonego orzeczenia w mocy.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

odwołanie jest częściowo uzasadnione.

Stan faktyczny przyjęty przez Sąd I instancji zasługuje na aprobatę, natomiast kwalifikacja prawna popełnionego przewinienia łowieckiego jest wadliwa.

W zakresie stanu faktycznego powtórzyć należy ustalenia, wedle których w dniu [...] r. odbyło się polowanie zborowe w obwodzie dzierżawionym przez K.Ł. [...]. Polowanie prowadziła łowczyni [...] a pomocnikiem (rozprawdającym) był uczestnik polowania, św. [...]. Przed rozpoczęciem polowania prowadząca polowanie łowczyni poinformowała uczestników o zakazie odstrzału saren - kóz z powodu wykonaniu planu odstrzału i zakazie strzału w miot. W trzecim pędzeniu stanowisko na ambonie, za zgodą rozprawdającego, zajął

Obwiniony. Sąsiednie stanowisko przypadło gościowi, [...]. W trakcie pędzenia przed stanowiskiem gościa przechodziły i zatrzymały się na kilkanaście minut trzy sarny. [...] zrobił sarnom kilka zdjęć i nie zaobserwował, aby którakolwiek sztuka utykała. Potem sarny przemieściły się w kierunku stanowiska Obwinionego i Obwiniony do jednej sztuki oddał strzał. Po strzale koza poszła w miot i zaległa, skąd po zakończeniu pędzenia wyciągnięta została i wypatroszona przez naganiaczy.

Główny Sąd Łowiecki stwierdza, że ustalenia te mają oparcie nie tylko w zeznaniach łowczyni [...] i rozprowadzającego św. [...], ale przede wszystkim w zeznaniach uczestniczącego w polowaniu gościa - [...]. Świadek ten przed dokonaniem odstrzału przez Obwinionego obserwował sarny przez ok. 15 minut, zrobił im kilka zdjęć i w tym czasie nie stwierdził, aby którakolwiek sztuka utykała. Stąd też twierdzenia o złamanej cewce u kozy przed oddaniem strzału nie zasługują na wiarę. Zaznaczyć też wypada, że ustalenia o informowaniu przed polowaniem o wykonaniu planu odstrzału kóz, oddania strzału z ambony i pozyskaniu sarny - kozy, mają również oparcie w wyjaśnieniach Obwinionego.

Powyższy stan faktyczny, wbrew przyjętej przez Sąd I instancji, nie wyczerpuje jednak znamion przewinienia łowieckiego z art. 42b ust.1 i 1c ustawy - Prawo łowieckie. Przepis ten dotyczy bowiem wpisów w książce polowań na polowaniu indywidualnym. Tymczasem polowanie w dniu [...] r., podczas którego Obwiniony strzelił sarnę – kozę, było polowaniem zbiorowym. Zatem odwołanie trafnie wskazuje, że przyjęta w tej części kwalifikacja przewinienia łowieckiego jest nieprawidłowa.

Przewinienie, jakiego dopuścił się Obwiniony, nie wyczerpuje również dyspozycji § 17 pkt 8 rozporządzenia. Przepis ten stanowi, że na polowaniu zbiorowym oddawanie strzału do zwierzyny płowej w miot może nastąpić tylko za zgodą prowadzącego polowanie, w warunkach gwarantujących bezpieczeństwo; zgoda taka nie jest wymagana podczas polowania zbiorowego z ambon (podkreślenie GSŁ).

W ustalonym stanie faktycznym Obwiniony strzał w miot do sarny-kozy oddał z ambony, na której rozprowadzający pozwolił mu zająć miejsce. Wobec tego z mocy wskazanego wyżej przepisu mógł oddać strzał w miot bez zgody prowadzącego polowanie. Tym samym nie popełnił przewinienia z § 17 pkt 8 rozporządzenia, polegającego na oddaniu strzału w miot bez zgody prowadzącego polowanie.

Wszystko to oznacza, że Obwiniony dopuścił się przewinienia łowieckiego polegającego na tym, że w dniu [...] r., jako uczestnik polowania zbiorowego zorganizowanego przez dzierżawcę obwołu łowieckiego nr [...] Koło Łowieckie [...], dokonał odstrzału zwierzyny płowej gatunku sarna-koza, pomimo ogłoszenia na zbiórce myśliwych przez

łowczyńnię Koła zakazu strzału do tego gatunku zwierzyny z uwagi na fakt wykonania planu jej pozyskania, tj. popełnił przewinienie łowieckie naruszające przepis art. 35b ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo łowieckie w zw. z § 27 ust. 1 rozporządzenia oraz pkt 2 i 18 Zbioru Zasad Etyki i Tradycji Łowieckiej.

Zmiana kwalifikacji prawnej popełnionego przewinienia ma wpływ na wymiar orzeczonej kary. Zdaniem Głównego Sądu Łowieckiego kara zasadnicza 1 roku zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia byłaby niewspółmierna w stosunku do ciężaru gatunkowego przewinienia. Jest tak dlatego, ponieważ Obwiniony strzelając w miot nie naruszył zasad bezpieczeństwa, która to okoliczność, jako obciążająca, została uwzględniona przy wymiarze kary przez Sąd I instancji.

Natomiast pozostałe okoliczności czynu, a więc zlekceważenie polecenia prowadzącej polowanie w postaci zakazu strzelania do saren – kóz, wymagają napiętnowania. Zdaniem Głównego Sądu Łowieckiego odpowiednią w tym przypadku jest kara zasadnicza zawieszenia w prawach członka Zrzeszenia na okres 6 miesięcy. Za takim wymiarem kary przemawiają przede wszystkim wymogi tzw. prewencji szczególnej a więc charakter czynu, jakiego dopuścił się Obwiniony (lekceważenie poleceń osoby prowadzącej polowanie) a także opinia o Obwinionym z Koła.

Również wymogi prewencji ogólnej przemawiają za taką karą zasadniczą, gdyż polecenia prowadzącego polowanie zbiorowe muszą być bezwzględnie przestrzegane. Zatem orzeczona kara w dolnej granicy (karę zawieszenia w prawa członka wymierza się od 6 miesięcy do lat trzech - art. 35c ust. 2 pkt 3 Prawa łowieckiego) jest współmierna w stosunku do popełnionego przewinienia łowieckiego.

Końcowo Główny Sąd Łowiecki wskazuje na występujące w aktach sądowych poważne nieprawidłowości. Otóż w oryginale orzeczenia (k. 94) OSŁ przyjął, że popełnione przez Obwinionego przewinienie narusza przepis art. 35b ust. 1 pkt 1 i art. 42b ust. 1 i 1c ustawy – Prawo łowieckie. Również w uzasadnieniu orzeczenia (k. 103) taka kwalifikacja przewinienia została powtórzona. Wreszcie w sporządzonych odpisach orzeczenia oraz uzasadnienia (k. 96, 101, 113) znajdują się zapisy identycznej treści. Takiej też treści orzeczenie z uzasadnieniem doręczono Obwinionemu, który podniósł zarzut wadliwej kwalifikacji zarzucanego mu przewinienia (art. 42b ust. 1 i 1c). Tymczasem w aktach sądowych, na oryginalne orzeczenia dokonano skreślenia słów „art. 42b ust. 1 i 1c”. Istnieją więc poważne wątpliwości, kto i kiedy dokonał skreślenia (brak omówienia), skoro zarówno oryginał uzasadnienia, jak i odpisy orzeczenia oraz uzasadnienia skreślenia tego nie uwzględniają.

Z tych przyczyn Główny Sąd Łowiecki zmienił zaskarżone orzeczenie, na podstawie § 58 ust. 2 pkt 2 i 4 Regulaminu.

/-/ Jakub Zieliński
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Jerzy Solarski